

Drezdai főiskolás zenekar ajándékműsora a szegedi egyetemistáknak

Kedd reggel óta Szegeden tartózkodik a Drezdai Műszaki Főiskola 83 tagú művészegyüttese, amely a Szegedi Orvostudományi Egyetem meghívására érkezett hozzánk német testvérvárosunkból. E látogatásnak nagyon kevés előzménye volt, mindössze néhány levélváltás, melynek során a két intézmény és az ifjúsági szervezetek megegyeztek abban, hogy kölcsönös látogatást tesznek a művészeti együttesek, és itt is, ott is teljes estét betöltő műsort adnak. A német fiatalok nemcsak hogy megérkeztek, de már bemutatkozó hangversenyüket is megtartották tegnap este a központi egyetem Aulájában, ahol ötven tagú szimfonikus zenekaruk és énekes szólistái szerepeltek telt ház előtt.

Ez a szereplés több meglepetéssel szolgált. Mindjárt az első volt az, hogy a nagy zenekar csupa-csupa fiatalokból áll, még karmesterük is csak a közelmúltban végzezhette iskoláit. Igen tiszteletre méltó, hogy a német főiskolán ilyen kultusza van a zenei előadóművészetnek, hogy a diákok tanulmányaik mellett a zenében lelnek legszívesebben szórakozásukat. A másik meglepetés a vendégeknek szolgált: nagyon lelkes, zeneértő közönség gyűlt össze tiszteletükre a szegedi

egyetemistákból. S ami a műsort illeti, az is meglepetés volt, igényességével és az előadás színvonalával. Händel, Mozart, Cherubini, Schubert és Kurz művei váltották egymást gondos összeállításban, s közülük a *Rosamunda nyitány* és a *Kis szimfónia* aratta a legnagyobb sikert. Az utóbbi — Kurz szerzeménye — a zenekar bravúros teljesítménye volt és a legtöbb tapsot kapta. Enek művészetével Thea Wiswede részesült a legmelegebb fogadtatásban, aki szép szopránjával bájosan tolmácsolta a legszebb Schubert dalokat. Mint karmesternek, sokat és őszintén, lelkesen tapsolt a diákközönség Wolfgang Müllernek.

A drezdai főiskolások itt tartózkodásuk idején még egyszer színpadra lépnak pénteken este fél 8-kor a Kamaraszínházban, ezúttal azonban más oldalukról mutatkoznak be. Itt estrádműsort adnak, melynek programján nemzeti táncok, dalok, énekes és hangszeres színlők szerepelnek.

Német testvérvárosunk főiskolási diákjainak látogatását a Szegedi Orvostudományi Egyetem hallgatói a tervek szerint ősszel, októberben viszonyozzák. A nyolcvan tagú szegedi egyetemista művészegyüttes ugyancsak teljes estét betöltő műsorral szerepel majd Drezdában.

Az idén is megrendezik a Balatoni Nyári Szabadegyetemet

Az IBUSZ rendezvény csoportja az elmúlt évekhez hasonlóan ebben az évben is megrendezi a Balatoni Nyári Szabadegyetemet, június 1—15 között Veszprém-ben. Jelentkezni személyesen és írásban is lehet a Balatoni Nyári Szabadegyetem Veszprém, Vegyipari Egyetem, és a TIT Veszprém megyei irodájánál.

Az egyetem tematikája: Balatonmelléki fürdők, Balatonmelléki borvidékek, A Balaton védett területei, A Balaton állatvilága, Veszprém város története, Balatoni végvárak, A Balaton szerepe a művészetben, Balatoni halászat, A Balaton vidékének természeti és ásványi kincsei, Herendi porcellán.

Számok és eredmények

A szegedi Vöröskereszt kétesztendei munkájáról

A Vöröskereszt Szeged városi alapszervezete a legutóbbi országos kongresszus óta eltelt 2 esztendő alatt kiemelkedő munkát végzett:

a szegedi Vöröskereszt az ország egyik legjobban dolgozó szervezetévé vált ez alatt az idő alatt. Pedig két évvel ezelőtt még a gyengén dolgozó szervezetek között tartották számon.

Hogy következett be ez a fellendülés? Az útról az elért eredmények beszélnek. Ilyen eredmény például az, hogy

ma közel 10 ezer vöröskereszt tag van Szegeden, kétszer annyi, mint 1958-ban volt. S e szám mögött további számok, további eredmények sorakoznak.

Az egészségügyi munkák különösen az egészségügyi állomásoknak van nagy jelentőségük. Szeged két területi és három üzemi egészségügyi csoportján belül összesen

168 rendszeresen működő, szolgálatot teljesítő egészségügyi állomás van, szintén csaknem kétszerese a két évvel ezelőttiének. Az egészségügyi állomások közül 120 lakóterületen, 47 üzemi, 1 pedig termelőszövetkezetben működik.

Az eredmények mellett azért van még tennivaló. Mindenekelőtt az üzemi egészségügyi állomások munkájának megjavításában. Nemcsak újabb állomásokat kell létrehozni, hanem gondoskodni kell arról is, hogy a már meglévő elvégezhesék a rájuk bízott feladatokat. Legtöbb üzemi egészségügyi állomásnál a vöröskereszt-aktívák munkáját, hogy az üzemi orvosok nem segítenek nekik és nem vár-

nak és kérnek tőlük segítséget. Ugyanez a helyzet a termelőszövetkezetekben, ahol a tsz-vezetőség még helyiséget sem bocsát szívesen a vöröskereszt-alapszervezet rendelkezésére, s egyáltalán nem méltányolja fontos, egészségvédelmi tevékenységét.

E nehézségek ellenére, különösen az utóbbi hónapokban

tovább javult az egészségvédelmi és szociális munka.

Megalakult a Vöröskereszt tbc elleni társadalmi bizottsága, amelybe meghívták a szegedi nagyüzemek igazgatóit és vezetőit is. Az új bizottság létrehozása tovább erősíti a szervezet kapcsolatait a város üzemével, intézményeivel és társadalmi szervezeteivel. Hasonló szép eredményeket értek el a vérado mozgalom résztvevői is.

Szegednek jelenleg 376 tényleges vöröskereszt tag van, s közülük sokan kaptak már kormánykitüntést és egyéb kitüntéseket, okleveleket. Különösen sokan kapcsolódtak be a vérado mozgalom munkájába a Szegedi Kenderfonógyárban, az Újszegedi Kender- Lenzszövő Vállalatnál, a Textilművekben és a Szegedi Ruhagyárban is. A szegedi üzemek közt egyébként a Ruhagyár rendelkezik a legjobban működő és legnagyobb létszámú vöröskereszt-alapszervezettel: az üzem dolgozóinak csaknem fele, összesen 719 dolgozó vöröskereszt-tag.

A város színpontjára került a városi szociális bizottság munkájából is ki- veszik részüket a vöröskereszt-aktívák: versenyt indítottak a »Hísta udvar — rendes ház« cím elnyeréséért,

Bizony nem szalad könnyen a gumikerekű kiskocsira még a pince sima betonján sem: 200—250 kiló súlyt kell tolniuk az anyagmozgatóknak. Amikor azonban a följáráthoz, a raktár kijáratához érnek a csévékkel teli kiskocsik, az anyagmozgatóknak, akik mind 20 év körüli fiatal fiúk, még kell sokszorozniuk az erőfeszítéseiket: egy körülbelül 6 méter hosszú, 30—35 fokos lejtőn kell a nehéz terhet feltolniuk. Levetik hozzá a lábukról a lapapucot, mert itt nemcsak a bőr- és gumitalpú cipő, hanem még ez is csúszik, s nekikuraszkodva, meztőláb tolják föl a kocsit. Pedig nem szabadna így, csak hogy másképpen nem bírják, s még télen is, amikor hideg, nedves a feljáró betonja, meztőláb kell dolgozniuk, mert máskülönben egyszerűen nem megy a munka.

Megoldhatatlan nehézségek?

Senkinek sem kell magyarázni, hogy ez az egyébként is nehéz fizikai munka, ilyen körülmények között, egészségtelen is. Nagyon igénybe veszi a lábukat: télen a hidegben, szélben, a kiizzadt munkások könnyen megfázhatnak. S mégis néhány év óta így dolgoznak az anyagmozgató fiúk a Szegedi Kenderfonógyár II-es számú anyagraktárában. Annak ellenére is, hogy az üzemben megtartott munkavédelmi szemlék alkalmával az illetékesek ezt már többször, ismételtén kifogásolták. Mi az oka, hogy nem segítettek ezen? Hiszen a XX. század második felében élünk, a technika fejlettségének igen magas fokán, technikai csodák születnek a szemünk láttára, s különben is igazán mindent megteszünk az egészségesebb, korszerűbb, kulturáltabb

munkakörülmények megteremtéséért, s mégis vannak emberek, akik ennek ellenére még ma is ilyen feltételek között dolgoznak. Miért? Hanyagságból, nem-törődömségből?

Megszületik a megoldás

Sokáig úgy látszott, sehogyan sem tudnak a bajon segíteni. Rendszeresen foglalkoztak ugyan a dologgal az illetékesek, érezték, tudták, hogy ez így nincs jól. Sajnos azonban nem tudták mit csinálni. Nem született egyetlen olyan javaslat, vagy terv, amelyik alkalmas lett volna arra, hogy ezt a problémát véglegesen megoldja.

Végre tavaly nyáron Szaulik György lakatos, egyik társával újítást adott be, amely ilyen szempontból minden tekintetben jónak látszott. Az illetékesek rögtön elfogadták és javasolták a bevezetést.

Azóta hosszú idő telt el. Az anyaghordó fiúk azonban még ma is ugyanúgy, ugyanolyan körülmények között tolják a kiskocsikat, mint régen. A nagyon fontos újítást nem vezették be, nem valósították meg.

Huzavona

a kivitelezés körül

Szaulik György szerint falra szerelt karos szállítószalag alkalmazása megoldja a problémákat. Amikor a teli csévékkel megrakott kocsit a följárat emelkedőhöz ér, rákapcsolják a szállítószalag karját, az föl- tolja a kocsit a lejtőn. Hasonlóképpen dolgozik a kar, amikor lefelé szállítja az anyagot. Mert az se utolsó dolog ám: a csúszós betonon visszatartani a két-mázsás terhet.

Ez tehát az újítás. Azt sem lehet mondani, hogy a megvalósítása azért késett, mert a kivitelezése túlságosan sok pénzbe kerülne — bár ilyen esetben erre nyilván nem szabad tekintettel lenni. De az újítás megvalósítása egyébként sem kerülne sokba, az előzetes becslések szerint 6—8, legfeljebb 10 ezer forint kell hozzá. Ennyi pénz ilyen dologban nyilvánvalóan nem lehet akadály. Hát akkor mi volt a késés oka?

Megzavarta az újítás elkészítését, hogy az eredeti rekonstrukciós terv szerint az anyagraktárt máshová akarták tenni. Ez az elképzelés ugyan később megváltozott, vagyis a raktár továbbra is a helyén maradt, de egy időben ezért érezték fölöslegesnek az újítás megvalósítását. Ez azonban mindenképpen hiba volt, mert a rekonstrukciós terv hosszú időre szólt, Szaulik György újítását pedig akkor is érdemes, sőt szükséges lett volna megcsinálni, ha tudják, hogy csak

egy évig, vagy legfeljebb esetleg két évig működhet. A másik akadály, illetőleg késleltető ok az volt, hogy az újítók egészen vázlatos tervet adtak be. A TMK-műhelyben részletes terveket kellett készíteni, s ezek nem készülhettek el egy csapásra.

A rajzok azonban már régen készen vannak, maga az újítás viszont még nincs.

Az újítást a gyár műhelyében csinálják, ahol maga az újító is dolgozik. A megvalósítás ott késett. Frischmann Sándor, a műhely vezetője azt mondja erről, hogy nagyon sok feladatuk volt az elmúlt hónapokban. Kétségtelen, a műhelynek valóban bonyolult problémákat kell megoldania. De sokirányú munkájuk mellett is kellett volna időt találniuk egy ilyen fontos újítás kivitelezésére.

Végre mégis!

A műhelyben tehát hiba történt. Szerencsére nem végzetes, az újítás munkái ha lassan is, de azért csak készültek, s most már végre valóban napokon belül megvalósul. A kőművesek megkezdik a munkát a raktár lejárataánál, a műhelyben is dolgoznak, úgyhogy néhány nap múlva már működik a szállítószalag, s jóval könnyebb, egészségesebb, korszerűbb körülmények között dolgozhatnak az anyagmozgató fiúk.

Nem kis dolog ez még most sem. De azért kétségtelen, hogy nagyobb odaadással, töredéssel jóval hamarabb meg lehetett volna ezt csinálni.

Ö. L.

Mentesítő vonatokat indít a MÁV

A MÁV vezérigazgatósága közli, hogy a május 1-i ünnepi forgalom zökkenőmentes lebonyolítása érdekében az egyes nagyobb vidéki állomásokon és az összes menetjegyirodákban elővételben váltható menetjegy.

Tekintettel a kettős ünnepre, április 28-tól, péntek estétől május 2-ig, kedd estig, az utasforgalomhoz mérten mind a budapesti pályaudvarokról, mind a nagyobb vidéki állomásokról, a fő- és mellékvonalakon egyaránt — több mentesítő vonatot indít a MÁV.

Országos szervizhálózat létesül a hűtőgépek kijavítására

1959 augusztusában a Kóh- és Gépipari Minisztérium utasítására a Budapesti Hűtőgépgyár hozzájárult az országos szervizhálózat kiépítéséhez. Azóta az ország 19 megyéjében 24 kisipari szövetkezethél, illetve tanács vállalatnál létesítettek hűtőgépszerviz-üzemet.

1959 őszén óta a hűtőgépgyárban már két alkalommal rendeztek egy-egy hónapos hűtőgépszerviz-tanfolyamot, megnevelészekék az alkatrészforgatást is. Ily módon elérték, hogy a helyi szervizek a korábbi, esetleg néhány hét helyett, egy-két nap alatt rendbehozzák a kereskedelemből elromlott hűtőberendezéseit.

Az országos szervizhálózat kiépítése lényegében már befejeződött, munkájuk bevalótta a hozzájuk fűzött reményeket. Újabbban a jövőtől kezdve a szervizüzemek szerelik fel az új berendezéseket is.

NAPIRENDEN:

Két mozi — és egy kis tatározgatás

A két mozi: a Vörös Csillag és a Fáklya állapotaival kapcsolatban, korábban már kifejtettük véleményünket. E vélemény mindmáig nem változott...

Nem akarjuk most mégsem kétségbe vonni a megyei MOKÉP vállalat segítségét, így kezelték a két mozi rendbehozására. Hiszen a Fáklya mozi tatározásáról már gondoskodtak, s ez évi tervükben benne van a Vörös Csillag mozi nyáreleji tatározása is.

Két dolog miatt vettük most ismét kezünkbe a bírálat éleshegyű tollát.

Megnéztük a »tatározott« Fáklya mozit.

Első pillanatra úgy látszik minden a legnagyobb rendben van itt. Szemnek is kellemes a falak világos, krémsárga és pasztelkék festése. A széksorokon csillog a friss lakkozás, a falon már kifeszítve a rendbehozott tapétázás... Csak ha jobban megnézi az ember, tűnik szemébe ennek a »tatározgatásnak« egy némely kívánnivalója. Például itt van a festés. Előli, a vászon két oldalán már felpatogzott a falak világoskék festése. Másfél hét után! Ha festés előtt annak rendje és módja szerint tisztességesen lemosták volna enyves vízzel az előző festést, egészen biztos a fal »salétromos természet« el- lenére sem hámilana máris az új festékréteg. De hámlik, porzik nagy foltokban. S az új tapétázásnál! Csak a munkát végzők figyel- metlenségének, gondatlan- ságának rovására írható, hogy nem is egy helyen tenyérnyi széles csíkokban kopaszon maradt a tapéta- zandó falfelület, mert el- mérték a tapéta vagy a beborítandó falrészlet szé- lességét. Azt mondtuk, a széksorok csillognak a friss lakkozástól. Ez igaz. Viszont az is igaz, hogy a székek

ugyanolyan rosszak, mint voltak korábban.

Ki felelős ezért a látszat- tatározásért?

A Vörös Csillag mozi tatározására is sor kerül ebben az évben, még a nyár elején — legalábbis a MOKÉP tervei szerint. Már tavaly sor került volna rá, ha a járási tanács rendbehozza a mozi tetőzetét, amely elavult, rossz szer- kezű, s ráadásul annyira nem szigetel már, hogy le- gyen csak egy kis zápor odakinn az előadás ideje alatt, benn a nézőknek, különösen az oldaterkélyeken ülőknek a nyakába csorog az esővíz, mint a legutóbbi nagyobb esőzés idején is. Tavaly elmaradt a tető rendbehozása, mert nem találtak a munkára kivitelezőt. A pénz — ezt a felvilágosítást adta Pál Dezős, a közszervezési csoport vezetője — most is megvan a munkára, de kivitelező vállalatot még mindig nem sikerült találni. Ezért maradt abba az épület külső tatározása is, mert a Csongrád Megyei Tatarozó Vállalat eddig más munkával volt elfoglalva, s mindmáig vállalt kötelezettsége ellenére nem vonult fel a munkák újrazökésére.

Nem érezzük egészen indokoltnak a járási tanácsnak a kivitelező vállalat hiányára való ismételt hivatkozását. Erre is áll a szőlés igazsága: aki nagyon keres az mindig talál is... Sürgét az idő. A MOKÉP vállalat addig nem kezd el a mozi belső tatározását, amíg a tetőt rendbe nem hozták. Márpedig abban az állapotban, ahogy most fest belül a mozi, semmiképp sem maradhat a Szegedi Ünnepi Hetek idején. És egyáltalán! Ha nem is volna az ünnepi hetek, szegénytelenül elhanyagolt, s tarthatatlan már a Vörös Csillag mozi állapota.

P. L.

„Kíméletből” — gyilkolt

Érdekes eset a bécsi esküdtszék előtt

A Budapestről 1957 elején disszidált húsz éves Adorján József bestialis rablógylókossággal most foglal- kozik a bécsi büntetőbírószak esküdtszéki tanácsa. Adorján József a múlt év márciusában besurrant volt munkáltatójának, Karl Latzelsberger 74 éves oberlauri kisbirtokosnak a házába és híd- degvérdőn agyonverte az al- vó öregembert. Aldozatát ezután kirabolta és az istállóban felhalmozott szalma alá rejtette. Nem egészen ezer schillinges zsákmányát még aznap egy bécsi éjszakai mulatóhelyen konzumnők társaságában eldobozolta. A fiatal rablógylókosról kiderült, hogy mielőtt elsőkölt a greifensteini disszidenstá- borból, kirabolta a táborve-

zetőt, Thor Nielsent, a dán vöröskereszt megbízottját és meglopta szobatársait is.

Adorján Józsefről, akiről néhány osztrák polgári lap még ma is mint politikai menekültől ír, az osztrák hatóságok megállapították, hogy disszidálása előtt a magyarországi ellenforrad-alom zűrzavarában a fiatal- korú bűnözők intézetéből szökött meg. A gyilkos, aki- nek fényképét szinte vala- mennyi bécsi lap közli, a fő- tárgyaláson azzal védekezett, hogy nem akarta meggyil- kolni, hanem csak elkábítani aldozatát. Miután első íté- se túl erőse sikerült és látta, hogy az öreg paraszt haldok- lik, kíméletből, hogy meg- szabadítsa szenvedéséről, tel- jesen szétverte koponyáját.